

Brændt a'!

PERSONERNE:

Basse.....Oscar Stribolt
Nicoline Dollerup, hans Tante.....Betzy Koefoed
Lise.....Jacoba Jessen
Joachim, hendes Kæreste.....Victor Montell

Brændt a'!

EN skønne Dag modtager vor tykke Ven Basse, der tidligere har høstet ret anstændige Laurbær som Detektiv, følgende alarmerende Telegram:

Kom straks ud paa mit Pigeinstitut. Nabolaget
hjem søges af Tyve. Du maa redde os.

Tante Nicoline.

Den saare tjenstvillige Yngling begiver sig straks paa Vej til Institutet, men inden han naar sit Bestemmessted, fører en elskværdig Skæbne ham sammen med en henrivende Ungmø, der lyder det blide Navn Lise, og som han straks bliver forelsket i. Det søde Væsen har lige haft et mindre Opgør med sin Elskede, en fattig og frejdig Ungersvend ved Navn Joachim, og er derfor absolut ikke i Solskinshumør. Men Basse, der baade er tyk og hyggelig og morsom, faar sat hendes Humør adskillige Grader op, og skønt han selvfølgelig ikke kan lade være at gøre Stormkur til hende, føler hun sig dog saa tiltalt af hans stille Lune og jævne og bramfri Optræden, at hun ikke kan blive vred paa ham. Hans Glæde kulminerer, da han opdager, at den Skønne bor paa Tante Nicolines Pigeinstitut, og han lover sig selv, at han — om ikke af anden Grund, saa for at imponere Genstanden for sine ømme Følelser — vil gøre alt for at fange den mistænkelige Person, som

Tanten flere Gange har set snige sig ind i Haven ved Aftenstid. Han kan jo ikke vide, at den ubudne Gæst ikke er nogen Tyveknægt, men Lises fredelige Joachim, og der er derfor ikke noget at sige til, at han arrangerer Klapjagt paa Ungersvenden, da denne henad Aften forsøger at komme til at veksle nogle forsonende Ord med sin Kæreste . . .

Først i et meget kritisk Øjeblik faar Basse Sandheden at vide, og skønt han har en smertelig Fornemmelse af, at hans Hjerte er knust i Stumper og Stykker, paatager han sig dog den vanskelige og utaknemmelige Opgave at spille Tanten et Puds, saa hun ikke opdager, at Lise holder sig med en saa forbudt Luksusartikel som en Kæreste. Heldigvis har Basse den brede Ryg, der som bekendt skal til for at bære gode Dage, men som det ogsaa er rart at have i Modgangstider, og da han paa en temmelig ublid Maade forlader Institutet, er han sikker paa, at i alt Fald to unge Mennesker for Fremtiden vil tænke paa ham med Velvilje!

